

idé i at skrive regeringsgrundlaget af. Jeg sagde ikke, at regeringsgrundlaget var dumsmart, jeg sagde, at det er dumsmart at skrive det af og kopiere det og bede Folketinget om at vedtage det. Det er det grundlag, regeringen er tiltrådt på, det er det grundlag, regeringen har fremlagt at den vil arbejde på.

Det er i øvrigt et godt regeringsgrundlag. Det er det på alle områder, og derfor skal man ikke bare tage enkelte områder ud. F.eks. savner jeg miljøområdet i SF's forslag til vedtagelse, og det skal vi selvfølgelig også have inddraget i forhandlingerne med kommunerne. Så fra Socialdemokratiets side vil vi afvise den ensidige satsning på udvalgte områder i regeringsgrundlaget, som SF synes Folketinget skal gøre til sin politik.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Nej, det er dog utroligt! Vi har rejst en forespørgsel, der drejer sig om, hvad regeringen vil i forhold til børn, i forhold til syge og i forhold til gamle. Og så beder hr. Klaus Hækkerup os om at nævne miljøområdet i et forslag til vedtagelse, der drejer sig om ældre og syge og børn.

Må jeg ikke godt sige, at et sådant forslag formentlig vil blive afvist af Folketingets formand med henvisning til, at der skal være en vis sammenhæng mellem en forespørgsels ordlyd og et forslag til vedtagelse.

Else Winther Andersen (V):

Ja, næsten traditionen tro har SF rejst en forespørgsel, der rækker ind over forhandlingerne mellem regeringen og de kommunale parter, og i Venstre vil vi gerne understrege, at det er regeringen, der forhandler aftaler om den kommunale økonomi. Det er derfor også regeringens ansvar at leve op til sin del af aftalen.

Det skal dog ikke forhindre mig i at benytte lejligheden til at komme med nogle principielle og generelle betragtninger omkring samspillet med hensyn til, hvad regeringen melder ud før, under og efter et valg, og hvordan de udmeldinger får betydning for den kommunale økonomi og amternes og kommunernes handlefrihed.

Vi er i Venstre – og det er der vel ikke noget overraskende i for tilhængerne – tilhængere af et udstrakt kommunalt selvstyre, og til det hører, at en kommune har ret til at træffe afgø-

relser og vælge løsninger, som ikke nødvendigvis også vælges af andre kommuner.

Kommunalt selvstyre har nemlig kun mening, hvis man respekterer den enkelte kommunes valg. Derfor giver det problemer rundt i kommunerne, når regeringen lover pasning til alle børn næsten her og nu, bedre folkeskoler her og nu, IT i folkeskolen og flere hjemmehjælpstimer.

Det er selvfølgelig alt sammen gode intentioner, men det skævvrider ikke alene beslutningsprocessen i kommunerne, men bestemt også økonomien. Når tingene sker for hurtigt, bliver der ikke tid til at tænke i mere fleksible løsninger, men tit drejer det sig om, at man tror, at man f.eks. kan bygge sig ud af det, og vi jo også har set, at mange kommuner har valgt den løsning på børnepasningsproblemet.

Regeringen melder også ud om meget centralistiske løsninger. Vi har sidst set det ved de 250 mio. kr., som SF jo tager æren for, at man fik på finansloven til hjemmehjælp, og hvor vi nu oplever, at de væsentligt bliver brugt til at beskrive, hvordan servicen på ældreområdet kan blive ens i alle landets kommuner. Jamen det, der sker her, er jo, at det forkromede bureaukratiske system bliver brugt inden for ældreområdet.

Det, der er brug for her, er frihed til at tilrettelægge arbejdet ud fra den økonomi, kommunen har, og ud fra det lokalsamfund, kommunen ligger i. Det er det, det drejer sig om.

Vi kan godt tage ventelisterne på sygehusene med. Venstre ønsker også ventelisterne fjernet. Men vi mener ikke, det løses bare ved at give flere penge. Vi mener, det bedst kan gøres ved, at pengene følger patienten, at der er et frit valg mellem det offentlige og det private sygehus, og at der derved opstår en naturlig konkurrence.

Vi tror også på, at en øget effektivisering på sygehusene vil hjælpe. Der er jo forskel på de enkelte sygehuse – et område, jeg for øvrigt for nemmer amterne selv er meget opmærksomme på.

I det hele taget ønsker Venstre, at borgeren skal have så stor valgfrihed som muligt. Det gælder på børnepasningsområdet, det gælder på ældreområdet. Det er dem, der skal have løst problemet, der ved, hvad der er mest brug for. Mange børnefamilier har brug for mere fleksible pasninger, og det samme gælder på ældreområdet, hvor man måske gerne vil have hjemmehjælpen på et andet tidspunkt.